

Arrest

nr. 232 391 van 10 februari 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 september 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 november 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. D'HAENE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 mei 2019 doet de verzoekende partij een visumaanvraag kort verblijf.

1.2. Op 2 september 2019 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) het visum te weigeren. Dit is de bestreden beslissing, welke als volgt gemotiveerd is:

“Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- *Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*
- *Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.*
- *Betrokkene verklaart op familiebezoek te willen komen maar er werd echter geen bewijs van verwantschap voorgelegd. Het reisdoel wordt dus niet gestaafd.*
Betrokkene zou op bezoek komen bij haar tante, maar dit wordt niet aangetoond.
- *U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen*
De tenlasteneming is onontvankelijk: De garant legt geen bewijs van solvabiliteit voor. De loonfiches van de vrouw van betrokkene kunnen niet als bewijs van solvabiliteit in rekening gebracht worden. De garant dient te bewijzen dat hij voldoende solvabel is.
Betrokkene legt een bankrekening voor met daarop onvoldoende financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.
- *Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*
Betrokkene is alleenstaand en gescheiden.
Betrokkene toont niet afdoend aan te beschikken over resterende familiale banden in het land van origine.
Betrokkene heeft bescheiden persoonlijke inkomsten die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.
Betrokkene beschikt over bescheiden financiële middelen.
Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.
Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.
Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 32 van de verordening (EG) nr 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code.

De verzoekende partij licht haar eerste middel als volgt toe:

"eerste middel: artikel 32 van de verordening (EG) nr 810/2009 van het EP en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

a. *doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn wel aangetoond*

Verzoekster benadrukt dat ze:

- *geen aanvraag voor meerdere binnenkomsten heeft gedaan.*
- *uitgenodigd is door mevrouw L. O. Verzoekster is de zus van de overleden moeder van mevrouw L. O. Mevrouw L. O. heeft al meer dan 15 jaar de Belgische nationaliteit en werkt als verpleegster. De echtgenoot van mevrouw L. O. is de heer C. V. en hij is werkzaam als leraar. De verwantschap is geen doorslaggevend criterium, omdat verzoekster ook perfect op vriendenbezoek kon komen. Maar a fortiori hoeft niet noodzakelijk de effectieve verwantschap worden aangetoond en indien dit voor de DVZ een doorslaggevend criterium was, had de DVZ de verplichting om bijkomende informatie op te vragen. Al dan niet via de tussenkomst van de Belgische ambassade in Abuja*
- *wel degelijk een uitnodiging (brief) heeft voorgelegd van mevrouw L. O. waaruit het doel van de reis bleek.*

b. *verzoekster beschikt wel over voldoende middelen van bestaan*

Verzoekster benadrukt dat:

- *de tenlasteneming wel onvankelijk is, aangezien ze overeenkomstig het model van artikel 3 bis is ingevuld en opgesteld (met impliciete verwijzing naar artikel 3 bis van de Vreemdelingenwet). Bovendien heeft de garant, voor zover als nog nodig loonfiches neergelegd en blijkt nergens uit dat het inkomen niet voldoende zou zijn, omdat de DVZ niet eens cijfermatig melding maakt van welk minimaal inkomen moet worden aangetoond.*

- verzoekster heeft bankrekeninguittreksels en loonfiches voorgelegd aan de hand waarvan perfect kon worden opgemaakt wel inkomen verzoekster geniet. Ook hier geldt dezelfde opmerking: de DVZ toont niet aan over wel inkomen verzoekster minimaal moet beschikken en met welke middelen allemaal rekening wordt gehouden.

c. voornemen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum stond wel vast

Verzoekster benadrukt dat ze:

- inderdaad alleenstaande en gescheiden is. Het getuigt van een regelrechte discriminatie indien alleenstaande en gescheiden vrouwen geen visum kort verblijf meer mogen aanvragen
- twee kinderen heeft, zodat er wel degelijk resterende familiale banden zijn
- de DVZ opnieuw het criterium van wat zijn voldoende persoonlijke inkomsten en financiële middelen met de voeten treedt, door op geen enkele manier een referentiekader vast te leggen
- inderdaad geen eigendom heeft, maar dit bezwaarlijk als een doorslaggevend criterium kan worden gehanteerd, omdat het zij die 'huren of inwonen' discrimineert

II. conclusie

De feiten en argumenten waarnaar de DVZ verwijst, falen in feite en in rechte. Artikel 32 van de vermelde verordening geeft een referentiekader en de DVZ heeft dit foutief en verkeerd geïnterpreteerd en toegepast in deze procedure."

2.2. Waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In haar eerste middel stelt de verzoekende partij onder meer dat zij wel degelijk een uitnodiging (brief) heeft voorgelegd van mevrouw L. O. waaruit het doel van de reis bleek. De verzoekende partij voegt een dergelijke brief bij haar verzoekschrift. Verder is de tenlasteneming volgens de verzoekende partij wel degelijk ontvankelijk, en heeft de garant volgens haar wel degelijk loonfiches neergelegd en blijkt daaruit niet dat zijn inkomen onvoldoende zou zijn. De verzoekende partij voegt opnieuw dergelijke uittreksels op naam van de garant bij haar verzoekschrift. De verzoekende partij stelt verder dat zij bankrekeninguittreksels en loonfiches heeft voorgelegd aan de hand waarvan perfect kon worden opgemaakt welk inkomen zij geniet. Deze worden ook bij haar verzoekschrift gevoegd. Verder stelt zij onder meer dat zij twee kinderen heeft in Nigeria en dus wel degelijk zal terugkeren.

De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en heeft dan ook niet gerepliceerd op de argumenten van de verzoekende partij.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het visum weigerde omdat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zouden zijn aangetoond. De verwerende partij oordeelde dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine. De verwerende partij baseert deze conclusies onder meer op essentiële motieven met betrekking tot het reisdoel, het inkomen van de verzoekende partij zelf, de solvabiliteit van de garant waarvan geen stukken zouden voorliggen, en de persoonlijke situatie van de verzoekende partij in het land van herkomst.

In het administratief dossier is geen enkel stuk terug te vinden waaruit de verwerende partij haar conclusies heeft afgeleid. Zelfs de visumapplicatie, die de verzoekende partij ook bij haar verzoekschrift

voegt, bevindt zich niet in het administratief dossier. En dit terwijl de verzoekende partij bij haar verzoekschrift verschillende stukken voegt waarvan zij stelt dat zij ze bij het bestuur heeft voorgelegd, en uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij inderdaad wel degelijk verschillende stukken heeft voorgelegd.

Aangezien de stukken die de verzoekende partij bij het bestuur heeft voorgelegd en waarop de verwerende partij zich baseerde om de bestreden beslissing te nemen niet terug te vinden zijn in het administratief dossier, is het voor de Raad in casu onmogelijk om zijn wettigheidstoetsing uit te oefenen.

Deze vaststelling volstaat in casu voor de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing tot weigering van de afgifte van een visum van 2 september 2019, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU